
Tripuradahananantaram Brahmakrita Shiva Stuti

त्रिपुरदहनानन्तरं ब्रह्मकृतशिवस्तुतिः

Document Information

Text title : Tripuradahananantaram Brahmakrita Shiva Stuti

File name : tripuradahanAnantaraMbrahmakRRitashivastutiH.itx

Category : shiva, vIrashaiva, stuti

Location : doc_shiva

Proofread by : Manish Gavkar

Description/comments : with Marathi meaning

Latest update : January 20, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 20, 2023

sanskritdocuments.org

त्रिपुरदहनानन्तरं ब्रह्मकृतशिवस्तुतिः

ब्रह्मोवाच ।

प्रसीद देवदेवेश प्रसीद परमेश्वर ।

प्रसीद जगतां नाथ प्रसीदानन्दनिर्भर ॥ ९९ ॥

आत्मतत्त्वोपरिष्ठाय विधातत्त्वाय ते नमः ।

शिवाय शिवतत्त्वाय याधोराय नमो नमः ॥ १०० ॥

अनिर्देश्याय नित्याय विद्युद्भ्रलयरूपिणे ।

अग्निवर्णाय देवाय याम्बिकार्धशरीरिणे ॥ १०१ ॥

श्यामरक्ताय रक्तानां मुक्तिदायामराय च ।

ज्येष्ठाय रुद्ररूपाय कामाय वरदाय च ॥ १०२ ॥

गगनेशाय देवाय स्वर्गेशाय नमो नमः ।

मर्त्येशाय च पातालनरकेशाय वै नमः ॥ १०३ ॥

सहस्रशिरसे तुभ्यं सहस्राक्षाय ते नमः ।

सहस्रपाद्युक्ताय शर्वाय परमेश्वरिणे ॥ १०४ ॥

सदाशिवाय शान्ताय मधेशाय पिनाकिने ।

सर्वज्ञाय वरेण्याय सद्योजाता ते नमः ॥ १०५ ॥

अधोराय नमस्तुभ्यं वामदेवाय वै नमः ।

तत्पुरुषाय नमस्तुभ्यमीशानाय नमो नमः ।

अनन्तेशाय सूक्ष्माय उद्युत्तमाय नमोऽस्तुते ॥ १०६ ॥

नमस्त्रिमूर्तये तुभ्यं श्रीकण्ठाय शिष्यिने ।

अनन्तासनसंस्थाय यानन्तायान्तकारिणे ॥ १०७ ॥

विमलाय विशालाय विमलाङ्गाय ते नमः ।

विमलासनसंस्थाय विमलार्थारूपिणे ॥ १०८ ॥

योगपीठान्तरस्थाय योगिने योगदायिने ।
 योगिनां हृदि संस्थाय सदानीवारशूकवत् ॥ १०८ ॥
 प्रत्याहाराय ते नित्यं प्रत्याहाररताय ते ।
 प्रत्याहाररतानां तु प्रतिष्ठासंस्थिताय च ॥ ११० ॥
 धारणाय नमस्तुभ्यं धारणाभिरताय ते ।
 धारणाभ्यासयुक्तानां पुरस्तात्संस्थिताय च ॥ १११ ॥
 ध्यानाय ध्यानगम्याय ध्यानाध्यानाय ते नमः ।
 ध्येयाय ध्येयगम्याय ध्येयाध्येयाय ते नमः ।
 ध्येयानामपि ध्येयाय नमो ध्येयतमाय ते ॥ ११२ ॥
 समाधानाधिगम्याय समाधानाय ते नमः ।
 समाधानरतानां तु निर्विकल्पार्थरूपिणे ॥ ११३ ॥
 वृत्तम् ।
 दग्धोद्धृतं सर्वमिदं त्वयाद्य जगत्त्रयं रुद्र पुरत्रयं हि ।
 कस्तोतुमिच्छेत्कथमीदृशं त्वां स्तोष्येति तुष्टाय शिवाय तुभ्यम् ॥ ११४ ॥
 भक्त्याय तुष्टयाद्भुतदर्शनाय मत्ताः प्रमत्ता अपि देवदेव ।
 अते सुराः सिद्धगणाश्च सर्वे गृणन्ति देव प्रणिपत्य तुभ्यम् ॥ ११५ ॥
 निरीक्षायादेव विभो प्रदग्धं पुरत्रयं दग्धजगत्त्रयं च ।
 लीलालसेनाम्बकवीक्षणो न दग्धं किलेषुश्च तदा प्रमुक्तः ॥ ११६ ॥
 कृतो रथश्चेषुवरश्च शुभ्रं शरासनं ते त्रिपुरक्षयाय ।
 अनेकयत्नेश्च मलय्य तुभ्यं कृलं न दृष्टे सुरसिद्धसङ्घैः ॥ ११७ ॥
 रथो रथी देवयरो हरिश्च रुद्रः स्वयं शङ्कपितामहौ च ।
 त्वमेव सर्वं भगवन्कथं नु तोष्ये ज्यतोष्यं प्राणतोऽस्मि मूर्ध्ना ॥ ११८ ॥
 अनन्तपादस्त्वमनन्तबाहुर्नन्तभूर्धान्तकरः शिवश्च ।
 अनन्तमूर्तिः कथमीदृशं त्वां तोष्ये ज्यतोष्यं प्राणतोऽस्मि मूर्ध्ना ॥ ११९ ॥
 त्वमष्टमूर्तिस्त्वमनेकमूर्तिस्त्वमिष्टः सर्वसुरासुराणाम् ।
 अनिष्टदृष्टेष्टविमर्दनश्च स्तोष्ये ज्यतोष्यं कथमीदृशं त्वाम् ॥ १२० ॥
 नमो नमः सर्वविदे शिवाय रुद्राय शर्वाय शिवाय तुभ्यम् ।
 स्थूलाय सूक्ष्माय सुसूक्ष्मसूक्ष्मात् सूक्ष्माय सूक्ष्मार्थविदे विधात्रे ॥ १२१ ॥

स्रष्ट्रे नमः सर्वसुरासुराणां उर्त्रे य भर्त्रे जगतां विधात्रे ।
नेत्रे सुराणामसुरेश्वराणां धात्रे प्रशास्त्रे मम सर्वशास्त्रे ॥ १२२ ॥

वेदान्तवेधाय सुनिर्मलाय वेदार्थविद्भिः सततं स्तुताय ।
वेदात्मरूपाय भवाय तुभ्यमन्ताय मध्याय सुमध्यमाय ॥ १२३ ॥

आद्यन्तशून्याय य संस्थिताय तथात्वशून्याय य लिङ्गिनेय ।
अलिङ्गिने लिङ्गमयाय तुभ्यं लिङ्गाय वेदादिमयाय साक्षात् ॥ १२४ ॥

रुद्राय मूर्ध्नी विनिङ्गन्तनाय ममादिदेवस्य य यज्ञमूर्तेः ।
विद्योत्तमाङ्गं मम कृतमीश दृष्टं य भूमौ करञ्जकोट्या ॥ १२५ ॥

अडो विशित्रं तव देवदेव विद्येष्टितं विश्वसुरासुरेश ।
देहीव देवैः सड देवकार्यं करिष्यसे निर्गुणतत्त्वरूप ॥ १२६ ॥

अेकं स्थूलं सूक्ष्ममेकं सुसूक्ष्मं मूर्तामूर्ते मूर्तमेकं ङ्यमूर्तम् ।
अेकं दृश्यं वाङ्मयं यैकमीश ध्येयं यैक तत्त्वमत्राद्भुतं ते ॥ १२७ ॥

स्वप्ने दृष्टं यत्पदार्थे ङ्यलक्ष्यं नूनं शम्भो भाति मन्ये तवापि ।
मूर्तिर्नायिदेवमीशान देवैर्लक्ष्यं यत्नैरप्यलक्ष्यं कथं नु ॥ १२८ ॥

देवाः क्व देवेश तव प्रभावो वयं क्व भक्तिः क्व तव स्तुतिश्च ।
तथापि भक्त्या विलपन्तमीश पितामहं मां भगवन्क्षमस्व ॥ १२९ ॥

सूत उवाच ।
य षट् शृणुयाद्विजोत्तमा भुवि देवं प्रणिपत्य वा पठेद्य ।
स य मुच्यति पापबन्धनं भवभक्त्या पुरशासितुस्तवम् ॥ १३० ॥

श्रुत्वा य भक्त्या यतुराननेन कृतं भवः शैलसुतां निरीक्ष्य ।
पितामहं प्राड मडानुभावो मडाभुजो मन्दरशृङ्गवासी ॥ १३१ ॥

भगवानुवाच ।
स्तवेनानेन तुष्टोऽस्मि तव भक्त्या य पद्मज ।
वरान् वरय भद्रं ते देवानां य यथेप्सितान् ॥ १३२ ॥

ततः प्राणम्य देवेशं भगवान्पद्मसम्भवः ।
कृताञ्जलिपुटो भूत्वा प्राडेहं प्रीतमानसः ॥ १३३ ॥

ब्रह्मोवाच ।
भगवन् देवदेवेश त्रिपुरान्तक शङ्कर ।

त्वयि भक्ति परां मेऽद्य प्रसीद परमेश्वर ॥ १३४ ॥

देवानां यैव सर्वेषां त्वयि सर्वाभिरेश्वर ।

प्रसीद् भक्ति देवेश सारथ्यं यैव सर्वदा ॥ १३५ ॥

जनार्दनोऽपि भगवान् नमस्कृत्य मधेश्वरम् ।

कृताञ्जलिपुटो भूत्वा प्राङ् साम्भं त्रियम्भकम् ॥ १३६ ॥

वाहनत्वं तवेशान प्रसीद जगतां प्रभो ।

त्वयि भक्ति य देवेश देवदेव नमोऽस्तु ते ॥ १३७ ॥

सामर्थ्यं य सदा मध्यं भवन्तं वोढुमीश्वरम् ।

सर्वज्ञं वरदं शर्वं सर्वलोकमयं प्रभुम् ॥ १३८ ॥

तयोः श्रुत्वा मडादेवो विज्ञप्तिं परमेश्वरः ।

सारथ्ये वाहनत्वे य कल्पयामास तौ भवः ॥ १३९ ॥

वृत्तम् ।

दत्त्वा तस्मै ब्रह्मणो विष्णवे य दग्ध्वा दैत्यान् देवदेवो मडात्मा ।

साह्यं देव्या नन्दिना भूतसङ्घैरन्तर्धानं कारयामा शर्वः ॥ १४० ॥

ततस्तदा मधेश्वरे गते रणद्राणैस्तथा सुरेश्वराश्च विस्मिता भवं प्राणम्य शङ्करम् ।

ययुश्च दुःखवर्जितास्त्ववाहनैर्दिवं तदा सुरेश्वरा मुनीश्वरा गाणेश्वराश्च भास्कराः ॥ १४१ ॥

पापैश्च मुच्यते जन्तुः श्रुत्वाऽध्यायमिमं शुभम् ।

शत्रवो नाशमायान्ति सङ्ग्रामे विजयी भवेत् ॥ १४२ ॥

सर्वशोगैर्न बाध्येत यापद्यो न स्पृशन्ति तम् ।

धनमायुर्यशो विधां प्रभावमतुलं लभेत् ॥ १४३ ॥

०ति श्रीमन्नीलकण्ठनागनाथाचार्यवर्यविरचिते श्रीमद्गीरमाधेश्वराचार्यसङ्ग्रहे

शिवाधिक्यकथने त्रिपुरदहनं नामत्रयोविंशोऽध्यायः ॥

(९९) ब्रह्मदेव भृशाला देवाधिदेवा तू आभ्यांवर प्रसन्नो, परमेश्वरा, तू आमभ्यावर कृपा कर. तू त्रैलोक्याया अधिपति आडेस, तू आमभ्यावर कृपा कर. तू नेडमी आनंदात निमग्न असतोस, तू आभ्यांवर कृपा कर.

(१००) तू आत्मतत्त्वाव्यार राडतोस (तू आत्मज्ञानी आडेस), तू विधातत्त्व आडेस तुला नमस्कार असो. तुला शिव भृशतात, तू शिवतत्त्वस्वरूप आडेस, तुला अधोर भृशतात. तुला नमस्कार असो नमस्कार असो.

(१०१) तू अमुक तर्केया आडे असे सांगतां येत नाडीं, तू नित्य आडेस, तू विजेश्वरभा तेजस्वी आडेस, तू अग्नीसारभा सतेज आडेस, तुला परमेश्वर भृशतात, तुज्या अर्धांगाला पार्वती आडे.

(१०२) तुला नीललोहित असें भड्गतात, जे लोक तुज्जी ऐकनिष्ठपणानें सेवा करितात त्यांस तूं भोक्ष्ण देतोस, तुला मरण नाडीं, तूं सर्वाडून थोर आडेस. तूं रुद्रस्वरूप आडेस, तुला काम भड्गतात, तूं वर देणारा आडेस.

(१०३) तूं आकाशाया अधिपति आडेस, तुला देव भड्गतात, तूं स्वर्गाया अधिपति आडेस, तुला नमस्कार असो, तुला नमस्कार असो. तूं मृत्युलोकाया अधिपति आडेस, पाताल लोकाया आणि नरकाया अधिपति आडेस, तुला नमस्कार असो, तुला नमस्कार असो.

(१०४) तुला ऐक उजार मस्तकें आडेत, तुला नमस्कार असो. तुला ऐक उजार डोणे आडेत, तुला नमस्कार असो, तुला ऐक उजार पाय आडेत, तुला शर्व भड्गतात, तुला परमेष्ठी भड्गतात, तुला नमस्कार असो.

(१०५) तुला सदाशिव भड्गतात, तुजा स्वभाव शांत आडे, तूं मधेश्वर आडेस, तुज्या हातांत अजगव नांवार्ये धनुष्य आडे, तूं सर्वज्ञ आडेस, तूं सर्वाडून श्रेष्ठ आडेस, तुला सद्योजात असें भड्गतात, तुला नमस्कार असो.

(१०६) तुला अधोर भड्गतात तुला नमस्कार असो, तुला वामदेव भड्गतात, तुला नमस्कार असो, तुला तत्पुरुष भड्गतात, तुला नमस्कार असो, तुला ईशान भड्गतात, तुला नमस्कार असो, तूं शेषसर्पाया अधिपति आडेस, तूं सूक्ष्म आडेस, तूं सर्वाडून उत्तम आडेस, तुला नमस्कार असो.

(१०७) तूं त्रिमूर्ति आडेस तुला नमस्कार असो, तुला श्रीकंठ आणि शिभंडी असें भड्गतात, तूं सर्पार्ये आसन करून त्यावर बसतोस, तुजा अंत लागत नाडीं. तूं जगाया संडार करितोस.

(१०८) तूं विमल (निष्पाप) असून विशाल आडेस, तुजें अंग स्वच्छ आडे, तुला नमस्कार असो तूं स्वच्छ आसनावर बसतोस. तूं विमलार्थ व अर्थस्वरूप आडेस.

(१०९) तूं योगपीठावर बसतोस. तूं योगसाधन करणारा आडेस, तूं योगार्ये ज्ञान करून देतोस, कणसांत जसें धान्य रडावें तसा तूं योगीलोकांच्या लुडयकमणांत राडतोस.

(११०) तूं प्रत्याडारस्वरूप आडेस, तुला नेडमीं प्रत्याडाराची अभिरुचि आडे. तूं प्रत्याडाराची आवड करणार्यांची प्रतिष्ठा ठेवणारा आडेस.

(१११) तूं धारणास्वरूप आडेस, तुला नमस्कार असो. तूं धारणेशी आवड करितोस, तुला नमस्कार असो तूं धारणेशी अब्यास करणार्यांच्या अग्रभागीं (पुढे) बसतोस, तुला नमस्कार असो.

(११२) तूं ध्यानस्वरूप आडेस, तूं ध्यानाच्या द्वारानें यथार्थ रीतीनें जाणतां येण्यासारभा आडेस. तूं ध्यानस्वरूप असून अध्यानस्वरूपडी आडेस, तुला नमस्कार असो. तूं ध्यान करण्यासारभा आडेस. तुजें वास्तविक स्वरूप ध्यानाच्या द्वारानें समजतें. तूं ध्यानकरितां येण्यासारभा आडेस व ध्यान करितां येण्यासारभा नाडीं. तुला नमस्कार असो. ध्यान करण्यासारभे जे कोणी आडेत ते हेभील तुजें ध्यान करितात, अतिशय उत्तम अशी ध्यान करण्यासारभी वस्तु भड्गती तर तूंय आडेस. तुला नमस्कार असो.

(११३) तूं समाधानाच्या द्वारानें यथार्थरीतीनें जाणला जातोस, तूं समाधानस्वरूप आडेस, तुला नमस्कार असो. तूं नेडमी समाधानांत निमग्न असतोस, तूं निर्विकल्प आडेस.

(११४) परमेश्वरा, ज्या त्रिपुरांच्या त्रासामुणें उें सर्व त्रैलोक्य अगदीं जगल्यासारभे जावें (गांजून गेवें) डोतें, त्या त्रिपुरांच्या नाश करून तूं त्रैलोक्यास संकटांतून वर काढिवेंस अशा रीतीचीं अलौकिक कृत्ये करणार्या तुजें यथार्थ वर्णन कोणास करितां येईल! तरीपण प्रसन्न आणि शांतस्वरूप अशा तुजें मी यथामतीनें स्तवन करितों.

(११५) डे परमेश्वरा, तुजवरील भक्तीमुणें, तू दिलेव्या सुभामुणें आशि तुजें दर्शन डोरें अतिशय प्रयासायें काम असतां तें सडज रीतीनें जाल्यामुणें, डे सर्व देव कसे आनंद समुद्रांत बुडून जाउन कसे आनंदी दिसत आडेत पडा. डे सर्व देव आशि सिद्ध लोक तुला नमस्कार करून तुजी स्तुति करीत आडेत.

(११६) परमेश्वरा, तुजें काय अलौकिक सामर्थ्य सांगावें पडा ! सर्व जगाला जयाने अगदी त्रासवून सोडलें डोटें, ते” दैत्यांचे त्रिपुर तू सडज रीतीनें त्याकडे आपली दृष्टि केंडून आपल्या तिसर्या डोण्यांतील अग्नीनें जाणून टाडिलेंस. आशि त्रिपुरांच्या नाश जाल्यावर उगीच निमित्ताला मात्र बाण सोडलास, बाण टाकण्यापूर्वीच त्रिपुर जणून गेलीं डोतीं.

(११७) ज्या सर्व देवांनी मिणून मोठ्या प्रयासानें त्रिपुरांच्या नाश डोण्यासाडी रथ तयार केला, उत्तम बाण तयार केला, व पांडरें शुभ धनुष्य तयार केलें. परंतु ज्यांपैकी तुला अेकाडी वस्तूची जरूर लागली नाडीं.

(११८) परमेश्वरा, रथडी तूंच, रथांत बसणाराडी तूंच, मडदिवडी तूंच, श्रीविष्णुडी तूंच, रुद्रडी स्वतः तूंच आडेस, षंद्रडी तूंच असून ब्रह्मदेवडी तूंच आडेस. परमेश्वरा, सर्व कांडीं तूंच आडेस. तुजें स्तोत्र करितां येणेंच शक्य नाडीं, अशा तुजें मी स्तोत्र तरी कसें करूं ? मी तुला जमिनीवर मस्तक ठेवून नमस्कार करितों.

(११९) तुला अनेक पाय आडेत, तुला अनेक डत आडेत, तुला अनेक मस्तकं आडेत, आशि अनेक डत आडेत. तुला शिव मडणतात. तुजीं अनेक स्वरूपें आडेत. तुजी स्तुति करितां येणेंच मला शक्य नाडीं. अशा तुजी मी स्तुति तरी कशी करूं ? मी जमिनीला मस्तक लावून तुला नमस्कार करितों.

(१२०) तू अष्टमूर्ति आडेस. तुजीं अनेक स्वरूप आडेत. तू सर्व देवदैत्यांचे मनोरथ पूर्ण करितोस. तू दुःख देणारा आडेस, व सुभाच्या नाश करणारा आडेस. अशा तुजें मला स्तोत्र कसें करितां येईल ?

(१२१) तू सर्वज्ञ आडेस तुला नमस्कार असो, तुला शिव, रुद्र, शर्व अशी अनेक नावे आडेत त्या तुला (शिवाला) नमस्कार असो. तू स्थूल आडेस, तू सूक्ष्म आडेस, तू अतिशय सूक्ष्म वस्तूडूनडी सूक्ष्म आडेस. तुला सूक्ष्माथायें ज्ञान आडे. तू ब्रह्मदेव आडेस तुला नमस्कार असो.

(१२२) परमेश्वरा, तू देवांस आशि दैत्यांस उत्पन्न केलेस. तू सर्व जगाच्या संडार करितोस व सर्व जगाचें रक्षण करितोस. तू विघाता आडेस. तू देवांच्या आशि दैत्यांच्या अधिपति (नियंता) आडेस. सर्व देवदैत्य तुज्या आडेत यालतात. तू उत्पन्नकर्ता आडेस, तूंच शासन करणारा आडेस हार काय परंतु माजा (ब्रह्मदेवाच्या) देभील तूंच शास्ता (आडेत वागविणारा) आडेस.

(१२३) तू वेदांतशास्त्राच्या द्वारानें जाणण्यासारभा आडेस. तू अतिशय निष्पाप स्वभावाच्या आडेस. वेदार्थ जाणणारे लोक तुजी नेडमीं स्तुति करितात, तू वेदस्वरूप आडेस. तुला भव मडणतात; अंत आशि मध्यडी तूंच आडेस, तुजी कंभर हार थांगली आडे, त्या तुला नमस्कार असो.

(१२४) तुला जन्म नाडीं व मरण नाडीं तू उत्तम प्रकारानें जगांत राडिला आडेस. तसाय तू अशून्य (साकार) असून विंगी आडेस व अविंगी आडेस, तू विंगस्वरूप आडेस, तू विंगय आडेस, तू प्रत्यक्ष वेदस्वरूप आडेस. तुला नमस्कार असो.

(१२५) परमेश्वरा, मी जरी सर्व देवांच्या मूणपुरुष आडे, यज्ञस्वरूप आडे व सर्वज्ञ आडे. तरी तू माजें मस्तक आपल्या नभ्यांनीं तोडलेंस, त्यामुणें तें जमिनीवर पडलेलें मी पाडिलें. त्या माजें मस्तक तोडणार्या रुद्रस्वरूप

अशा तुला नमस्कार असो.

(१२६) हे त्रैलोक्यपते तु देवांच्या व दैत्यांच्या अधिपति आडेस, हे देवाधिदेवा तुजें चरित्र भरोभर अलौकिक आडे, तूं देवधारी मनुष्याप्रमाणे सर्व देवांच्या भरोभर प्रकटरूपानें येउन त्यांचे काम करितोस तरी वास्तविक पाडतां निराकाररूप आडेस.

(१२७) तू अेक स्थूल आडेस (तुज्यापेक्षां ज्यास्त स्थूल कोणी नाडीं), तूंय अेक सूक्ष्म आडेस (तुज्यापेक्षां ज्यास्त सूक्ष्म कोणी नाडीं), तूं हारय सूक्ष्म आडेस. तूं साकार असून निराकार आडेस, तूं अेकटाय साकार आडेस, तूं अेकटाय निराकार आडे. तूंय अेक पाडण्यासारभा (दिसणारा) आडेस, परमेश्वरा तूंय शब्दस्वरूप आडे, तुजेंय अेक तत्त्व ध्यान कराण्यासारभे आडे, डी मोठी चमत्कारिक गोष्ट आडे.

(१२८) परमेश्वरा, श्रीशिवा, न दिसणाराडी पदार्थ जसा ओभादेवेणीं स्वप्नांत स्पष्ट दिसतो, तसेंच शंकरा, तुजें भरोभर कधीडी दृष्टीस न पडणारें स्वरूप दृष्टीस पडलें असें वाटतें. कांतर, परमेश्वरा तुला जरी आकारय नाडीं तरी मोठ्या प्रयत्नाने का डोडना परंतु तुजें स्वरूप देवांच्या दृष्टीस पडावयास योग्य आडे असें असतां ते तुजें रूप अवलक्ष्य (न दिसावयास योग्य) कसें डोडल ?

(१२९) हे देवाधिदेवा, शंकरा सर्व देव कोणीकडे ? तुजा पराक्रम कोणीकडे ? आम्ही कोणीकडे ? भक्ति कोणीकडे ? आण्णि तुजी स्तुति कोणीकडे ? तरीपण परमेश्वरा तूं सर्वगुण संपन्न आडेस, डा मी ब्रह्मदेव भक्तीमुणे कांडीतरी बडबड करीत आडें असें समजून माज्या अपराधांची मला क्षमा कर.

(१३०) सूत म्हाणतात- ऋषीश्वरडो, जो कोणी मनुष्य हें ब्रह्मदेवानें डेलेलें शंकराचें स्तवन श्रवण करील किंवा शिवास नमस्कार करून स्वतः वाचील त्याचें पाशबंधन शंकराच्या कृपेमुणें तुटून जाउन, तो मुक्त डोडल.

(१३१) ब्रह्मदेवानें भक्तिभावानें अशी डेलेली स्तुति अैकून पार्वतीच्या तोंडाकडे पाडून ते अलौकिक सामर्थवान् व मंदारपर्वताच्या शिभरावर राडणारे श्रीशंकर ब्रह्मदेवास म्हाणूं लागले.

(१३२) शिव म्हाणाले- ब्रह्मदेवा, तूं जो माजी स्तुति डेलीस त्यामुणे मी तुजवर प्रसन्न आडे. तुला स्वतःला किंवा धंतर देवांस मजपासून काय वर पाडिजे असेल तो मागून घे. मी वर देण्यास तयार आडे.

(१३३) असें शिवाचे अभयचयन अैकून ब्रह्मदेवास मोठा संतोष जाला. नंतर तो आपले दोन्ही हात जोडून शिवास म्हाणाला.

(१३४) ब्रह्मदेव म्हाणाला- देवाधिदेवा, तूं सर्वगुणसंपन्न आडेस. तूं त्रिपुरांच्या नाश डेलास, तूं लोकांचें कल्याण करणारा आडेस. परमेश्वरा, तूं मजवर कृपा कर आण्णि तुजी भक्ति माज्या हातून उत्तरोत्तर जास्त व्हावी डा वर दे.

(१३५) ह्या सर्व देवांच्याडी मनांत तुज्याविषयीं भक्ति राडू दे. डा वर त्यांस दे. आण्णि मला असा वर दे डीं, तुजा रथ हांकण्याचे काम मी करावें.

(१३६) ब्रह्मदेवानें असा वर मागितल्यावर श्रीविष्णूडी नमस्कार करून व दोन्ही हात जोडून तीन नेत्र असाणार्या मडेश्वर शिवपार्वतीस म्हाणाला.

(१३७) परमेश्वरा, मी तुजें वाडन व्हावे डा मला वर दे. तूं त्रैलोक्यांच्या अधिपति आडेस, तूं मजवर कृपा कर. देवाधिदेवा, तुजी भक्ति मला असावी, तूं सर्व देवांच्या धश्वर आडेस, तुला नमस्कार असो.

(१३८) तुला आपल्या भांधावर मी नेडमीं वागवीत जाईन तू परमेश्वर आडेस, तू सर्वज्ञ आडेस, तू वर देणारा आडेस, तू त्रैलोक्यस्वरूप आडेस, तू समर्थ आडेस तुला भांधावर वागविण्याचे सामर्थ्य माज्या अंगांत असो, (१३९) परमेश्वर मडादेवांनीं त्या दोगा ब्रह्मदेव व श्रीविष्णूचें बोलणें अकून मान्य उलें व त्यांच्या भुवणप्रमाणें ब्रह्मदेवास सारथ्य करण्यारें व विष्णूस आपल्या भांधावर आपणस घेउन वागविण्याचें काम शिवांनीं दिलें.

(१४०) असो ज्याप्रमाणें अलौकिक सामर्थ्य असाणार्या श्रीशिवांनीं ब्रह्मदेवास व विष्णूस त्यांच्या मागण्याप्रमाणें ठखित वर दिला. दैत्यांचा नाश करून सर्व देवांस सुखी उलें. आणि मग पार्वती नंदिकेश्वर व धतर प्रमथगण ज्या सर्वासहित देवासमक्ष श्रीशंकर तेथल्या तेथेच गुप्त जाले.

(१४१) मग रणांगणांतून मलेश्वर आपल्या सर्व परिवारासहित गुप्त जाल्यावर सर्व देवांस मोठें आश्चर्य वाटलें, त्यांनीं श्रीशंकरास नमस्कार केला व मग आपापल्या वाडनांवर असून मनांतील सर्व काण्ठ दूर जाल्यामुणे मोठ्या आनंदानें ते सर्व मुष्य मुष्य देव, मोठमोठे ऋषीश्वर, गणेश्वर आणि आरा सूर्य आकाशमार्गानें आपापल्या स्थानास गेले.

(१४२) जो कोणी मनुष्य डा कल्याणकारक अध्याय अकिल, त्याची सर्व पापें नाडीशीं छोतील, त्याच्या शत्रूंचा नाश छोईल, व युद्धांत त्यास जय मिणेल.

(१४३) त्यांला कोणत्याही प्रकारचा रोग छोणार नाडी. त्यावर कोणतीही संकटें येणार नाडीत. त्याला द्रव्य पुष्कण मिणेल. त्याचें आयुष्य जास्त वाढेल. त्याची कीर्ति दिगंतरास जाईल. तो मोठा विद्वान् छोईल. व त्याला अलौकिक सामर्थ्य येईल.

ज्याप्रमाणें श्रीनीलकण्ठनागनाथ नांवाच्या मोठ्या विद्वानानें केलेल्या वीरमाळेश्वराचारसङ्ग्राहांतील शिवाधिक्यकथनापैकी त्रिपुरदहन नांवाचा तेविसावा अध्याय सम्मला,

Proofread by Manish Gavkar

Tripuradahananantaram Brahmakrita Shiva Stuti

pdf was typeset on January 20, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

